

Subjekt a objekt

Objektem se může stát cokoli, na co upřeme svou pozornost jako právě na „to“. Ne každý „objekt“ je však celkem, takže musíme být schopni uvažovat o celcích a jejich celostnosti (integritě), a to na rozdíl od pouhých „hromad“. Abychom mohli nějakou skutečnost (kterou uvažujeme jako „objekt“ a jsme na ni takto zaměřeni) považovat navíc za „subjekt“, musíme připustit, že má mimo jiné nějaký počátek v čase, který není odvoditelný ze žádné předchozí ‚skutečnosti‘ (danosti), tj. musíme kriticky omezit své chápání kauzality. Nejrůznější složky či součásti celku mohou odvozovat svůj původ od nějakých precedencí, ale právě to rozhodně neplatí pro onen nezbytný „počátek“ celku.

(Písek, 160804-2.)